

d'esport

sos per als dos equips catalans

NATACIO

El primer aniversari d'«els amics dels esports»

Maria Lluïsa Vigo, obtingué la copa la rambra

Un any de vida. Els Amics dels Esports, amb quietud i entusiasme, ha començat la tasca difícil d'agermanar en un mateix casal els atletes catalans. Les batalles lliures de pro de desarrelar els prejudicis de la dona han estat vençudes. Els que hem seguit les petjades d'aquesta entitat, que apareix avui com gairebé desconeguda de tots els anomenats aficionats i que no passen d'uns mers espectadors, ha aconseguit el que en molts anys era difícil de somniar: conèixer en una mateixa casa homes i dones esportius en tot el sentit de la paraula i que fan de lliure esport predilecte com un acte natural en el desenvolupament de la vida moderna.

El festival d'ahir, commemoratiu del seu primer aniversari, fou el dígn color a una actuació modesta i ben portada. L'èxit extraordinari que ens oferíren serà un nou lloc per continuar en el camí iniciat. El mal temps que féu a la nostra ciutat, amb boires blanques de neu finíssima, traduït en un fred intens, no va ésser obstacle perquè assistís un nombre públic a la piscina del Club Natació Barcelona, l'ambient que presentava, on abundava en gran majoria l'element femení, era verament el d'una reunió selecta. El programa no era per menys, car hi abundaven els intents de rècord i curses femenines, atracció sempre interessant i no mancada d'interès esportiu.

Els Amics dels Esports han començat bé la seva entrada d'any. Fins donat comença la festa amb una puntualitat verament brillant, cas excepcional en festes de gran envergadura. L'èxit, com hem dit, fou brillant en tots conceptes. Un excel·lent programa de proves, seleccionat amb cura i desenvolupat en una forma normal, va acreditar als organitzadors com a perfectes distribuïdors del temps.

Al festival assistí el regidor senyor Ermengol del Llano, en representació de l'Ajuntament, el qual felicità els directius per la seva primera festa i per l'èxit assolit. La senyoreta Antònia Arqués, Reina de les modistes barcelonines, acompanyada de la seva Cort d'honor, també assistí al festival, i s'entusiasmaren amb el nedar de les nostres femines.

En l'ordre esportiu, si les coses anaren bé, podrien haver millorat en un grau més elevat. Els intents de rècord no passaren d'això. Ni Angel Sabata ni Ricard Brull no estan en la seva millor forma per intentar gestes de rècord. Val a dir que l'època tampoc convidava per mostrar-se plètics de facilitats. Els temps que esmerçaren són molt per desotxa dels acostumats, i per la forma en els moviments de braços palesaven un desentrenament força remarcable, ja que sembla que vulguin dedicar totes les seves condicions en el waterpolo, de nedar més violent i mancat de la polidècia d'estil, descurant les curses.

Les senyoretes Maria Lluïsa Vigo i Carme Soriano no triomfaren en

Permanents a 8 pessetes
completres i garantides
Perruqueria VENUS
Provença, 175 (tocant Aribau)

llurs intents. Maria Lluïsa Vigo, en tot i esmerçar uns dècimes per sota de la marca que ella mateixa detenia, no pogué ésser homologada per causes d'ordre tècnic. Féu una bona cursa, amb l'estil planer i senill de com s'esdevé campiona. Els 100 metres d'or foren seguits amb una regularitat potser massa normal, i això fou causa que no sortís més aïrosa de la seva empresa. No obstant, capà la millor marca de la tarda, i passà a poder d'ella la copa "La Rambla" oferta al millor temps.

Carme Soriano, ahir ens va sorprendre. Estàvem tan avesats a lloar-la en cada actuació, que avui sembla un cas esporàdic que hom hagi de mancar al costum. Carme Soriano no féu la cursa que hom esperava. Els entrenaments que havíem vist donant totes les possibilitats que el seu intent esdevindria un èxit formidable. No va passar així, i no per manca de facilitats, sinó de causes morals, i que s'aprecia tot seguit en la manera de nedar i per la lentitud en que s'ho prenia; ço que originà que una cursa que prometia tenir tots els caires de gran solemnitat no assolís el fi desitjat.

En canvi Enriqueta Soriano establí un nou rècord amb tots els atributs de gran campiona. L'energia bàsica en ella va fer que llurés una cursa plètrica de facilitat i d'esdevenidor brillant i fàcil. La menuda Enriqueta va donar la nota més exacta del festival, i els aplaudiments del públic referendaren una actuació que és el començ d'una sèrie d'actuacions com a nedadora de primera fila.

Una cursa també interessant fou la reservada als periodistes no nedadors. Els quatre companys que hi participaren palesaren que es pot escriure esport i practicar esport amb una autoritat i responsabilitat pròpia. Fina, Sentís, Meléndez i Loren representaren els periodistes esportius efectuant una cursa que podien rimir i adreixar limitats nedadors per l'entusiasme en que es llançaren a l'aigua. Posats a fer-nos quedar bé, ho aconseguiren amb escreix en ésser aplaudits a peu dret per la nombrosa concurrència.

MARIA LLUISA VIGO

El Club Femení d'Esports, que participa en el festival, es féu creditor a un èxit merescut. Mancades d'entrenament, participaren en una cursa de relleus, en la qual, amb tot no donar el rendiment normal, palesaren les seves condicions per esdevenir unes bones nedadores. Les senyoretes Antònia Parés, Carme Vinyals, Concepció Albert i Francisca Raymat seran enguany unes rivals difícils per a les nedadores del Barcelona. El seu factor d'entusiasme ajudarà a posar de relleu llurs facultats en la pràctica de la natació.

La senyoreta Mercè Homdedeu féu una exhibició excel·lent en els salts de trampolí. Des de la seva primera actuació ha millorat en gran manera, i la seva plasmació en l'execució esdevé una cosa quasi perfecta. Si la senyoreta Homdedeu no desatés l'entrenament serà un valor més als que actualment posseeix la natació catalana.

L'única cursa femenina social va servir per constatar els progressos de les tres senyoretes participants. Tant Mercè Masanella, la vencedora, com Carme Segura i Angels Brull, efectuant una cursa esplèndida i disputada amb un màxim interès.

Les altres proves destinades als homes foren el que hom esperava: disputa màxima en tots conceptes i un resultat de bones marques que ve a demostrar que els avenços de la natació catalana va pels viarans que tots hem de desitjar.

El públic, no cal dir-ho, sortí entusiasmat, del qual guardará un bon record.

LLORENÇ GIBERNAU

Tomás Palmada i Arumí, ha mort

La sobtada nova de la pèrdua irreparable en el malaguanyat amic Tomás Palmada i Arumí, representa per a la natació un cop fatal, i deixa un buit que es farà difícil de reemplaçar.

La tasca, des de la burocràcia esportiva, tenia en l'amic desaparegut un treballador infatigable. La seva llarga carrera esportiva, dirigint les

TRAGEDIA BARCELONISTA
Quan l'equip del Barcelona va perdre per dos gols a un davant l'Alavés, al camp d'aquest, el bon barcelonista es conformà tot seguit.

—Home!, ja qui se li acut fer jugar Zabalo de davanter centre?

Ahí, a l'ibaiendo, Zabalo va jugar de defensa i el Barcelona va perdre per cinc gols a un.

I el bon barcelonista exclamà: —No ho entendrem mai. Ara que Zabalo s'acostumava a jugar al davant, el posen al darrere, i té, cinc gols!

Certament, perdre partits és una tragèdia...

LA CONLEVANCIA

PORTADA A L'EXTREM
Mai no han estat tan cordials com ara les relacions entre les directives barcelonista i espanyolista.

Arriba a l'extrem de donar-se els dies de partit notícia del descabellament del que juga fora qualsevol dels dos eterns rivals, al camp del que es queda aquí.

Ahí, però, aquest costum, que tant venia satisfent els nostres aficionats — que ahir ja s'hi havien acostumat i tot —, va trencar-se al camp de l'Espanyol. Aquest jugava amb l'Athletic de Bilbao i el Barcelona ho feia al camp de l'Arenes. Els barcelonistes esperaven, esperaven, però era en va. Els homes de les pissarres havien esdevingut uns "sense feina" més...

Per culpa de l'Espanyol?

Hom diu... Hom assegura que no. Que la veritat és que quan al xalet es varen rebre notícies d'Ibaiondo, segons les quals el jove (?) i entusiasta equip barcelonista estava perdent per un, dos, tres, quatre, cinc gols, una elevada personalitat del Barcelona va pregar a la Junta de l'Espanyol que s'abstingués, per una vegada, de donar l'acostumat servei d'informació.

—Estalviem una mala estona als socis, va dir.

I els de l'Espanyol, que de boníssima gana també l'haurien volgut estalviar als seus, tancaren amb pany i clau les pissarres.

BOLXEVIC, ON ETS?

Un dels homes més populars del futbol català és, sens dubte, el "Bolxevic".

El "Bolxevic" ha estat fins fa poc l'ordenança del Col·legi d'Arbitres professionals.

Ara, però, ha estat acomiadat. Hom no sap per què. Però pel que es veu n'ha fet una de crespia.

I, francament, se'l troba a faltar. Aquella cara amb barba de quinze dies a tres setmanes, aquella americana llarga fins als peus, aquelles "medalles" al davant i al darrere, aquells models tan refinats...

—"Sinyor" Arribes... "Sinyor" Casterlenes... "Sinyor" Arribales...

Hom cerca el "Bolxevic" i el cerca en va. El "Bolxevic" no es troba, no es veu, no se'l sent...

"Bolxevic", on ets?

petjades dels atletes, era en ell com una obligació primordial ineludible a desmentir-se, creant i donant normes per a un millor desenvolupament, i oferint a l'hora la seva col·laboració lleial i entusiasta.

Soci històric del Club Natació Atlètic, hi dedicà totes les seves energies, que no eren poques. Elegit president fa quatre anys, donà el zímme necessari per a assolir el seu club l'esplendor que la seva lleialtat mereixia. Ell fou el que inicià els treballs per a bastir l'edifici que actualment posseeix el Club Natació Atlètic, i el que donà forma a una perfecció vers el que significava l'esport dins les activitats humanes.

Entusiasta enamorat dels infants, organitzà els primers festivals, a l'estadi nàutic de Montjuïc, oferint singlers premis com a compensació a l'esforç dels petits nedadors. L'èxit de la seva iniciativa és un seguit de lloances, i la Federació Catalana de Natació d'aficionats, comprenent la importància cabdal que per al millorament físic representava, inclou en el seu programa oficial la idea i realització de l'entrenament amb l'aficionat de Catalunya d'infants.

Tomás Palmada seguí amb l'entusiasme de sempre, i aportà totes les

HUMORISME ANGLES

Ahí i abans d'ahir, mister Fendiant, l'entrenador vitalici de l'Athletic de Bilbao — mentre guanyà... — ha lluit pels nostres carrers i places els seus cabells blancs, la seva trinxera bruta i el seu posat de patriarca. No ha lluit, però, el que potser li era més característic: el barret fort. En lloc del clàssic "bombin", mister Fendiant ha lluit boina.

Dissabte a la tarda mister Fendiant era al Frontó Novetats, cosa, si bé es mira, molt natural, perquè el lloc de diversió més adequat d'un home que porta boina és el Frontó.

Al cap de poca estona de trobar-se al Frontó, mister Fendiant s'aixecà i, camí de la porta, va trobar-se amb un amic nostre que li féu:

—Ah!, però se marcha usted tan pronto? ¿Y eso?

—Oh!, es que si me quedo, me "pendurarian".

Mister Fendiant — que evidentment no és Bernard Shaw — va tenir sort de no portar el "bombin". Perquè si l'arribava a portar, no haurien pas estat els seus jugadors els que li haurien romput enguany...

EL SIX-DAYMAN CANYARDO

Un dia de la setmana passada el nostre divo ciclista Marian Canyardo havia d'haver pres part en els Sis Dies d'Estugard.

Els contractes, però, no arribaren a temps, i En Marian no s'ha mogut de Barcelona.

De moment, no obstant, ha aconseguit una propaganda internacional, que és també un petit avantatge.

LA "VENDETTA"

Tot just començada la segona part del partit de can Ràbia, hom no sap com ni de quina manera, va començar a córrer per la tribuna la notícia que el Barcelona estava rebent del carpó a peus de l'Arenes.

Un dels jugadors fa poc acomiadats per la Directiva barcelonista — el nom del qual no diem perquè el pecat és pot dir, però el pecador no — presència va al partit Espanyol-Athletic junt amb dos o tres directius barcelonistes.

I mig en broma, mig seriósament, els deia:

—Recorden-vos del que us vaig dir no fa gaires dies: vosaltres ens havien tret del Club a uns quants jugadors, però abans d'acabar-se el Campionat de Lliga els socis us faran saltar pel balcó a tots els directius. Perquè nosaltres podíem ésser uns "malos", però vosaltres, fills, ens feu bons...

Els directius no varen contestar res perquè tot era trobar molt rebons a Iraragorri i a "Chirri"...

El "lunch", ja trist de si amb aquesta que ningú no s'esperava, va estar a punt d'acabar malament per culpa — segons un "socio" — d'uns cambrers que no sabien servir i d'un propietari de restaurant "roñoso"...

HI HA COSES QUE NO PODEN ESSER

L'Espanyol, portat del natural entusiasme i conseguint satisfacció, va organitzar, per tal de celebrar l'obtenció del títol de campió de Catalunya, un apat d'homenatge al seu primer equip, al qual, com és de llei — "o somos o no somos" — van inscriure's-hi molts socis.

La data assenyalada era la del dia 8 de gener darrer. A l'hora, però, de fer cap a taula, es descabellaren els fets que els nostres lectors no deuen haver oblidat. Precisament pels voltants del restaurant on es va celebrar el sopar, el tiroteig fou quelcom seriós...

Per aquest motiu, molts deixaren de fer acte de presència. I la Directiva de l'Espanyol, d'acord amb el propietari del restaurant, donaren ahir, com a compensació, un "lunch" als "no assistents" del primer dia.

I el que són les coses: si el primer dia hi varen haver trets, ahir hi varen haver canònades. Les canònades que sense contemplació de cap mena varen disparar els "artillers" bilbaïns contra la porteria catalana: total, cinc "blancos"...

SOLUCIONS ULTRA RADICALS

«Voleu que en un Club de futbol tot sigui gatzara? Que l'equip guanyi partits. Quan l'equip guanya, la Directiva és bona, l'entrenador és bo, els empleats són bons, els socis són felikosos».

Però quan l'equip perd, pel que sigui, all, llavors els jugadors són uns "pepes", els directius uns ases, els empleats uns dropros, els socis... uns desgraciats, pobrets!, perquè, on van ells, havent perdut?, on es presenten?

Després del 5 a 2 d'ahir a la tarda a can Ràbia, el Xalet estava terrible. Tantament un cementiri. Ningú no badava boca. La professió anava per dintre. Roure, directiu del "pueblo", volem dir d'elecció popular, repetia:

—No lo entiendo. No me lo explico.

A la qual cosa va contestar-li Canyelles:

—Es que los chicos, ¿sabe?, están cansados. Catorce partidos de Campeonato de Cataluña, ahora los que llevan de Lliga. Están cansados...

—Pues que descansan, hombre, que descansan, y a San Sebastián se manda el reserva!

Casamitjana, en sentir parlar del reserva va treure el cap de sota l'ala — semblava timent un pollet — i va fer unes orelles gairebé tan grosses com el seu nas. Perquè ell, delegat per dret propi del reserva, si aquest va a San Sebastián, ja s'hi veu. I així si que dona categoria!

El abn...at, exemple de com s'ha de complir un deure.

Els mèrits de Tomás Palmada foren a bastament apreciats. Ultra la presidència del Club Natació Atlètic, exercia la tesoreria en la Federació Espanyola de Natació d'Aficionats, vocal en la Federació de Boxa Amateur, darrerament, per aclamació, fou nomenat president de la Federació Catalana de Natació d'Aficionats, càrrec que no pogué arribar a ocupar, ja que el trobà al·lirat i greument malalt.

La nova de la seva mort s'escaupà per tots els clubs. El fatal desenllaç va planar en els cercles esportius, i en tots els rostres es veia el pesar que la desaparició de l'amic representava, ja que la seva innata franquesa i lleialtat feia que es captés tot un cúmul de simpaties sinceres i ben apreciades.

L'entrenament, que s'efectuà el 4 d'illuns passat, va constituir una veritable manifestació de dol. Fora difícil d'enumerar les persones i entitats representades. Tots els clubs de natació i boxa hi eren representats, així com les federacions de natació i boxa, de la qual era membre direc-

En la mort d'Enric Schaaf. — El trist paper que van fer Sixto Barros i Angel Pérez. — Josep Micó i Cheo Morejón, vencedors abans del límit. — Avui, a París, surt Kid Tunero contra el txec Mekolny. — Ara i Roth es disputaran el títol europeu dels mitjans. — Lluís Logan s'acomiada demà del públic barceloní. — El combat Oroz-Sans, pel títol

Lluís Logan

historial hi figuraven una bona col·lecció de víctimes de les que honoren un "rècord". El seu nom era dels que més es col·litaven, i abundaven els tècnics que no s'havien amagat de dir que el consideraven com a un futur campió mundial.

Dimecres van fer la seva presentació al "Nou Món" l'asturià Sixto Barros i el madrileny Angel Pérez. No consideràvem aquests dos púgils capaços de cap gesta heroica i per això ens sorprengué un xic veure'ls anunciats contra Flix i Sabatino, respectivament. Carles Flix és el campió dels galls i actualment està en una forma excel·lent. Attilio Sabatino ha demostrat el que val amb les victòries que s'ha apuntat damunt Ros i Blanch.

I les nostres suposicions van tenir una confirmació categòrica. Barros fou batut per punis després d'una correcció severa, i Angel Pérez va durar un round i mig davant el negre de Puerto-Rico. La impressió que van produir fou francament trista. Tant l'un com l'altre tenen molt "f" tant! per aprendre abans de poder-se equiparar amb llurs adversaris de dimecres.

La reunió de l'"Olympia" se celebrà el divendres. Fou una excel·lent reunió a base de Micó i Cheo Morejón, els quals van ésser acarats, respectivament, al francès Carcagne i a l'italià Dino Tempesti.

Hom considerava Carcagne com a inferior a Josep Micó, però hi havia interès per a veure quina seria l'actuació de Micó i si repetiria la deplorable exhibició que féu davant Rimbau o bé la meravella actuació davant Locatelli de que ens ha parlat la Premsa de París. I bé: Josep Micó recobrà la confiança dels seus admiradors en posar k. o. al seu adversari després de sis repeses de lluita decidida i plena d'inspiració.

Quant a Cheo Morejón, interessava saber si aconseguiria desfer-se de Dino Tempesti abans del límit. Morejón, que ve seguit els passos del seu compatriota Tunero, féu amb Tempesti el que no aconseguí fer el Kid. Davant aquest, Dino Tempesti arribà al límit. En canvi, davant Morejón va haver d'abandonar en quatre repeses. Decididament aquest negre va en camí d'esdevenir una estrella de primera magnitud, com el seu germà de color, Trigarem gaire a veure'l davant homes de veritable classe?

Kid Tunero surt aquest vespre, a París, contra el txec Nekolny, conegut com "el boxador metral·ladora". Sembla — de moment — que no es pot assegurar que això sigui veritat; però ho sigui o no, el cas és que Kid Tunero s'ha convertit en la "vedette" del moment a París, i que amb una mica de sort es farà ric en pocs mesos.

Mentrestant, Ignasi Ara ha quedat relegat a segon terme. La lesió que el té apartat del ring no ha estat obstacle, però, per tal que el Comitè d'Urgència de la I. B. U. fent honor als seus mereixements, l'hagi assenyalat, juntament amb el belga Gustave Roth, per a disputar el combat pel títol europeu del pes mitjà, que abans de quedar vacant ja el detenava el propi Ara.

Lluís Logan, el puncheur filipí que tantes victòries porta aconseguides en els nostres rings, se'n va a Filipines, retirant-se, sembla que definitivament, de la boxa. S'acomiarà demà del públic barceloní des del ring de l'"Olympia", en un combat contra l'italià Malherba. Es d'esperar que els nostres aficionats voldran acomiadar Logan i que audirán a presenciar la seva darrera actuació. Per a enmarcar aquest combat, hom ha combinat un Torres-De Negri, un Codoleonchi-Conrany i un Solà-Kid Lope, tots tres de posició interès.

I dimecres, al "Nou Món", Martí Oroz posarà en joc el seu títol de campió d'Espanya dels welters, davant Robert Sans, que substituirà Martínez de la Torrassa.

QUENSBERY

tiu, i la totalitat dels periodistes que fan la crítica de natació.

El ferretre que anava embolicat amb la bandera del Club Natació Atlètic, fou portat a pes de braços per socis del seu club, els quals no podien amagar l'emoació que els produïa veure desaparèixer per sempre més un dels amics que sabé donar el veritable mot a aquesta paraula.

En aquesta trista ocasió, renovem la seva distingida família, i al Club Natació Atlètic, en aquest moment de tristes, el nostre més sentit condol. Descansi en pau el que fou malaguanyat amic Tomás Palmada i Arumí.

Campionat Amateur

Madrid, 20. — Ahir s'havia d'haver celebrat un partit entre l'Imperi i el Deportivo, ambdós de Madrid, corresponent al campionat amateur, però fou suspès per haver abandonat la competició el Club Deportivo.

Lluita grecoromana

Madrid, 20. — Ahir començaren al camp de Chamartín, sota la direcció del professor senyor Heliodor Ruiz, els entrenaments per als campionats infantils titulats Copa de Primavera. Hi hagué una gran concurrència, i s'espera que l'èxit superará a l'obtindre en la Copa de Nadal.

Dimecres vinent, a les deu del matí, i al mateix camp de Chamartín, continuaran els entrenaments.

DEMA, DIMARTS, nit, a les 10'15

BOXA-OLYMPIA

VELLADA COMIAT DE LOGAN CODELEONCHI

JACK CONTRAY

SOLA - KID LOPEZ

TORRES - DE NEGRI

LOGAN-MALHERBA

Entrada general: 2 ptes.

MAISON DOREE
Cada dia GRAN EXIT de
Mis Dolly
amb la seva
Melodian's Orchestra
Profesor de ball
MOLIN'S

CALBS!

JOYES QUE ANEU CAMÍ DE LA CALVICIE

Un sol remei científic existeix per a guarir-vos: el

SULFOPILOL

a base de sofre, el gran específic contra la seborrea. Un sol producte permet un rentat racional del cap, el

SULFOPILOL

A l'entorn del Palau dels Esports

La possibilitat de transformar un dels Palaus de Montjuïc en Palau dels Esports, ha originat una gran divergència de parers. Avui publicarem l'opinió que ens tramet Ramon Larruy, sense que el fet de publicar-la signifiqui, per part nostra, que estem conformes amb el seu punt de vista, completament personal.

Un Palau dels Esports! Quin esportiu barceloní no somia amb la seva construcció? Doncs bé, el Palau dels Esports barceloní va per camí d'ésser una realitat, una trista realitat, si Déu no illumina els nostres consellers, perquè lluny de cobrir-la sota el seu sostre esportiu pur, l'esport amateur, l'únic que justifica tot sacrifici, servirà perquè una empresa comercial es lucra amb l'afiliació que el nostre poble sent pels esports, entantant, amb avantatge, ruïnosa competència amb els altres espectacles, si aconseguim, com ho esperem, la cessió gratuïta per part de l'Ajuntament, del Palau de Comunicacions de Montjuïc.

El Palau dels Esports, el grandios edifici dintre del qual es pogués celebrar foguejament totes les manifestacions de l'esport espectacular que es volguessin, és, més que una necessitat, quelcom que el decòrum de la capacitat esportiva de Barcelona exigeix; però la transformació d'un palau de l'Exposició, en pseudo Palau dels Esports, perquè una empresa, en benefici d'una capitalista estrangera, segons veus del carrer, l'exploiti a base de dos o tres esports de guixeta, ni satisfà la necessitat tant de temps sentida a Barcelona, ni és motiu de satisfacció per a ningú que no sigui, és clar, l'empresa explotadora, en benefici propi, de les despeses de l'Exposició que tanta de sacrificis costa encara a Barcelona.

L'Ajuntament, vetllant pels interessos dels contribuents, que amb llurs iniciatives i esforços contribueix al manteniment de la normalitat, lluitant amb la crisi mundial, els efectes de la qual fins a nosaltres arriben, no pot, i menys sense una garantia material i esportiva que justifiqui aquesta cessió del Palau de Comunicacions a uns particulars lliures de tot control, crear-los una ruïnosa competència, donant avantatge al competidor, com indubtablement ho seria la cessió gratuïta de l'esmentat palau, a canvi tan sols de quedar de propietat de l'Ajuntament les obres portades a terme per a l'Exposició comercial del pseudo Palau dels Esports, al cap dels cinc anys de la seva explotació, els suficients perquè fos un munt de fustes velles sense cap utilitat, el qual passa a ésser propietat del nostre Ajuntament, car no es pot esperar altra cosa tenint en compte que el pressupost total de la pregona transformació, no arriba a les tres-centes mil pessetes, ja que tot es redueix a fer-hi un xic de pista amb els corresponents peralts per a explotar el ciclisme, que també dona pessetes i al seu centre, la boxa, deixant els altres esports tan abandonats com ho estan avui, que no comptem amb cap Palau dels Esports.

Doncs el poc cost de la transformació en Palau dels Esports del que ho fou de Comunicacions i del seu gran rendiment en l'explotació dels esports espectaculars, l'Ajuntament té l'obligació moral de fer pel seu compte l'esmentada transformació, cedint després la seva pista o sala d'espectacles, als qui ho sollicitessin, sense cap mena d'exclusivitat, sempre que acceptessin el control esportiu de l'Ajuntament, que podria delegar aquesta funció a un organisme especial dependent de la Comissió de Cultura, a defecte de l'existència del Ministeri d'Esports i Educació Física. D'aquesta manera, llogant sense exclusivitat a qui ho sollicités, acceptant el control de la comissió creada a l'efecte, en lloc

d'explotar l'esport com a espectacle, es faria de l'esport un espectacle educador, amb el rendiment del qual es podrien organitzar grans manifestacions de l'esport amateur, que és on està la importància social de l'esport, ja que per a la Patria és preferible que tot el jovent practiqui els esports, encara que entre ells no hi hagi l'home excepcional que es pugui fer pagar les seves aptituds esportives, a tenir mitja dotzena o més de grans campions, si darrera d'ells no hi ha una joventut forta i animosa.

Comptant solament amb què setmanalment es podrien donar dues reunions ciclistes dissabte i diumenge, una de boxa i una altra de tennis i una altra de basquetbol, el Palau dels Esports, tenint en compte les receptacions que ara es fan i la importància dels lloguers que es paguen per altres establiments aconeguts per a aquests espectacles, no és aventurat creure que el Palau dels Esports donaria un rendiment superior a vint-i-cinc mil pessetes mensuals i moltes més si es llogués a base d'un percentatge sobre la recaptació, manera indirecta de protegir, sense subvencions, els esports de poca guixeta, no per això els menys importants, sota el punt de vista d'utilitat pública.

Podent-se recabar en concepte de lloguers, una quantitat no inferior a tres-centes mil pessetes anuals, salta a la vista que és un mal negoci el que es proposa al nostre Ajuntament, demanant-li la cessió gratuïta del Palau de Comunicacions a canvi de passar a la seva propietat les obres efectuades — parlem clar — no per convertir en un Palau dels Esports el que ho fou de Comunicacions, sinó per fer-hi una pista, per a les reunions ciclistes i aprofitar la seva part central per a les reunions de boxa i luita, el cost total de les quals no és superior a dues-centes mil pessetes; així és que al final de comptes, al cap dels cinc anys, l'Ajuntament, per una pila de fustes velles inservibles ja, hauria deixat d'obtenir més d'un milió de pessetes amb les quals hauria pogut donar un fort impuls als esports amateurs, en el camp dels quals es troba la veritable importància de l'esport.

RAMON LARRUY

RUGBY

El Campionat de Catalunya

Le cesió de punts del Cornellà al Santboiana és l'única variació que sofreix la classificació en aquesta jornada. El mal temps feu suspendre els altres partits

Amb aquesta són ja dues les jornades esguerrades del campionat de Catalunya que s'està disputant actualment. La primera ho fou per manca de terreny on celebrar el match Universitari - Joventut, per ésser en reparació l'estadi de Montjuïc. La segona, ahir, ho hauria estat també, encara que el mal temps no hagués privat la celebració dels encontres anunciats.

Abans d'acabar la primera volta, tot just a la quarta jornada del torneig, i ja aquella fórmula tan poc esportiva de guanyar o perdre partits sense jugar-los, cedint l'equip els punts a l'altre, s'ha presentat en escena. No és pas la primera vegada que ens mostrem contraris a aquest

procediment tan apartat del concepte en què hauria de tenir-se l'esport. Hom ha de jugar a rugby, o al que sigui, per pur espírit, per a desenvolupar energies adormides pel treball sedentari o massa monòton, per a endurir el cos en la lluita, però mai l'únic objectiu no ha d'ésser la victòria en un encontre determinat, o en un torneig o campionat. Aquestes són causes secundàries per a donar més al·licent a l'esport practicat, però mai no s'ha de caure en l'error de transformar-les en primàries. Seria tant com negar la veritable finalitat de l'esport. I la cessió de punts d'un equip a un altre, el refus de lluitar, no és res més que això: considerar com a únic objectiu a assolir, el lloc que hom ocuparà en la classificació, ja sigui conquerint-lo sobre el terreny de joc o a la secretària d'una federació.

Repetim novament que no dirigim pas aquest atac contra el cas concret present. Volem únicament cridar l'atenció de qui hi pugui fer alguna cosa sobre un punt que, de repetit-se amb massa freqüència, és evident que no contribuirà pas a una més gran difusió del rugby.

Si un cas impròvis obliga a no celebrar un encontre, com sembla que és en el cas present, hom ha d'ajornar-lo, però mai resoldre la situació en forma tan poc esportiva. El rugby hi sortirà guanyant.

Després d'aquesta jornada, la classificació queda com segueix:

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Santboiana	4	4	0	0	97	16	7
Barcelona	3	2	0	1	27	7	7
C. A. D. C. I.	3	1	1	1	9	6	4
Universitari	2	1	0	1	8	9	4
Cornellà	4	0	1	3	23	4	4
Joventut	2	0	2	2	13	38	2

BASKET-BALL

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Un comentari després de la primera volta

Hem seguit el curs dels nou primers partits, i d'ell treiem un sol record, un sol partit i un sol equip: el Joventut, de Sabadell.

L'equip del Vallès va al cap de la classificació, seguit del seu únic vencedor, el Laietà S. C. amb tres punts de diferència. El recordem fa quinze dies amb el Barcelona al terreny del Club Natació, i confessem que veíem un equip complet, el més digno aspirant al campionat català.

El cinc capitanat per Massaguer enganyu es troba en la seva plena forma, ens mostra el veritable basket de conjunt i la tàctica dels cinc atacants i cinc defensors.

A la segona volta, però, es troba amb tres seriosos contrincants. Esperem amb ganes de debò presenciar aquestes tres encontres, els quals ens han de confirmar la veritable valua dels sabadellencs.

El Laietà l'hem vist com cada any, amb una lleugera variant: Colomer al lloc de Guix, sense que aquest canvi vingui a millorar les seves actuacions.

Muscat continua essent l'únic jugador del Laietà i l'únic alimoder de l'equip.

Quant a l'equip blau del carrer de Borrell, són sempre atractius els seus partits pel que en el partit de joc ens ofereixen. El conjunt francès, amb tant aquest any al lloc de mig centre, conserva les característiques del basket elegant, emotiu i espectacular.

L'Espanyol, amb el canvi soferit de jugador, ha perdut en qualitat però no en eficàcia. Es també dintre les seves característiques, ajudades per l'alçada dels seus equipers, un dels primers equips d'aquí, però s'hi nota de vegades una incomprensió de jugades que sense dubte podem atribuir a la manca d'entrenament.

L'Iruro S. C. aquest any es va consolidant: de campionat en campionat es va descaubellant una variació cada vegada més perfecte en els seus rengles i es va afirmant també en un dels nostres primers "cinques".

Els blau-grana, classificats per ara en sisè lloc, és l'equip de sempre; cada any l'anem veient igual, malgrat dels canvis de jugadors i d'en-

trenadors, si bé d'ençà dels campionats ens ofereix una competició més remarcable que les anteriors; no obstant té els seus defectes. El reemplaçament constant de jugadors en cada match és una tàctica, al nostre entendre, molt equivocada; no s'hi guanya res, i els jugadors es desorienten; a més, té elements que fixos al primer equip donarien més rendiment que no d'altres que s'hi mantenen sense mèrits.

Respecte als quatre clubs restants de la primera divisió, Penya Barçelona, A. Esportiva, C. C. d'Hospitalet i G. Badalona, segueixen per ordre en tècnica.

L'Hospitalet, però, en aquesta primera volta ha tingut cura de donar-nos algun ensurt; la seva gesta no confirmem que la repeteixi, puix que la major part dels partits de la segona volta els té als camps contraris.

A la segona divisió es destaca la superioritat manifesta del Manresa B. B., vencedor de tots els altres antagonistes i amb quatre punts d'avantatge amb la U. C. de Joves, si bé aquests tenen un partit menys. Els manresans són els que segueixen amb més regularitat a la segona divisió.

A la tercera divisió es destaquen els dos equips rivals, Intendencia i Aeronàutica, amb dos punts d'avantatge els darrers i empatats al primer lloc amb el G. E. de Bages.

Cal esperar aquesta segona volta per concretar un encertat comentari crític.

I a la quarta divisió figura el Caldetes Club, indiscutible campió de la seva divisió. Els manca sols un partit i van situats al cap amb tres punts sobre els segons classificats, el Montserrat Basket Club.

Amb nou partits més podem passar moltes coses i potser fer-nos valuar d'aquest petit comentari, ens hem de resignar i esperar els esdeveniments per veure si vénen a enfortir la nostra primera impressió o bé a fer-nos quedar malament de la nostra iniciació de crítica.

KILL

No podem veure els anglesos

El partit que s'havia d'efectuar ahir al camp del Laietà entre una selecció catalana i la cinquena divisió de l'esquadra anglesa fou suspès—ens diu la Federació—a causa que els jugadors que havien de visitar el nostre port han hagut de dividir-se vers altres ports de fora la Península.

CICLISME

Contra el Palau d'Esports

Tot just iniciat el projecte de construcció d'un Palau d'Esports barceloní, ja s'han sentit veus contràries a la idea.

A aquest pas és de preveure que el naixement (si no avorta abans) del futur Palau d'Esports serà una cosa accidentada.

Hi ha entremig "interessos creados" (i per "crear") que empenyran una mitja ofensiva en defensa pròpia, i el que hauria hagut d'ésser una millora positiva de l'esport barceloní i potser un motiu de satisfacció, s'haurà convertit en un cau de raons.

Tot plegat, però, ens fa una certa angúnia, per no dir una altra cosa.

P. A. M.

La II Cursa Femenina

L'Esport Ciclista Català ja ha obert la inscripció per a aquesta cursa, que, com ja publicarem dies ençà, s'ha de córrer al Parc d'aquesta ciutat el dia 19 del vinent mes de març, per disputar-se el Trofeu Piles Hellesens.

La cursa serà lliure, i hi podran prendre part totes les senyoretas que ho desitgin i nens i nenes de 4 a 11 anys, repartits en dues categories, per edat.

La nota dels valuosos premis establerts per a aquesta cursa, tots els donatius de la casa Nebots de R. Prado, l'apoteem a continuació:

Cursa per a senyoretas:
1.—Copa Piles Hellesens i un precós aparell fotogràfic.
2.—Un valuos relloige-polsera.
3.—Un moneder.
4.—Un paraigües.

Dues curses per a nens:
1.—Una copa i un aparell fotogràfic.
2.—Un relloige-polsera.
3.—Una pilota de futbol.
Dues curses per a nenes:
1.—Una copa i un aparell fotogràfic.
2.—Un relloige-polsera.
3.—Un paraigües.

Primes per a les senyoretas:
Tercera volta: 10 ptes.
Cinquena volta: 5 ptes.
Setena volta: 5 ptes.
Novena volta: 5 ptes.

A més, es lluirà una llàntia miniatura Piles Hellesens a tots els que prenguin la sortida i acabin la cursa sense guanyar cap premi.

El campionat d'Espanya fons per carretera, se celebrarà el dia 3 de setembre

Aquest any pertoca celebrar-se a Catalunya el Campionat d'Espanya per ruta, i el Comitè Regional ha fixat ja la data de celebració per al 3 de setembre.

Falten, però, encara, designar les curses seleccionables a l'esmentat campionat espanyol.

FUTBOL

A SANS

Sans, 7; G. València, 1

El saücens no es podran queixar aquesta vegada de l'encert perforador de la seva davantera; aquesta línia, generalment apàtica i de joc embrollat, ahir va tenir el seu dia, i marcà set gols. Llàstima que l'estat del terreny de joc no facilités gaire la tasca dels protagonistes de l'encontre d'ahir, ja que, d'altra manera, segurament s'hauria vist una lluita de les més vives i interessants que s'hi han registrat de molt temps. Tot i això, el partit fou animat per la gran mobilitat del joc, així com també per la bona tasca de l'equip local, que aconseguí rescabalar-se de la darrera desfeta a València. El Gimnàstic ens mostra posseir una ratlla de mitjos excel·lent, en especial Hernández i Caballero, que foren, junt amb Vilaplana, els veritables punts de l'oce.

La primera part començà amb lleugera pressió dels locals, que s'accentuà a mesura que transcorria la lluita. En aquest temps, el Sans obí tres gols, el primer per Escalà II, el segon, per Llobera, d'una ràpida mitja volta, i Escalà I, el tercer, aprofitant una falsa sortida del porter del Gimnàstic.

Saló Doré DE LA Granja Roya

Tots els dies

Tes i sortides de teatre

amenitzats per

Crazy Boys Orchestra

la incomparable "vedette"

ROCKY BETHY

Cèlebre violinista hongaresa

La segona part resultà també de neta superioritat per a l'equip sansenc, el qual marcà quatre gols més, per mediació de Llobera, els dos primers; Pons, el tercer, i Escalà II, el quart. El Gimnàstic obtingué el gol de l'honor, per mediació de Santiago, d'un xut col·locat.

Sense cap més novetat, va acabar el partit.

Va fer d'àrbitre, sense grans dificultats, el Sr. Ermengol, i els equips s'arreglaren:

SANS. — Torra, Villacampa, Torredor, León, Pasqual, Saura, Pons, Escalà I, Llobera, Escalà II i Giró.

GIMNÀSTIC. — Alaport, Serrador, Canut, Hernández, Caballero, Vilaplana, Alamar, Almeda, Amadeu, Santiago, Torres.

Com les Flors

L'escuma de l'Heno de Pravia acarona el cutis, en rentar-se cada matí, com una pluja de flors.

Es un sabó especial, neutre, d'escuma abundosa, d'olis finíssims i de perfum únic i inconfusible.

Sabó Heno de Pravia

PERFUMERIA GAL MADRID - BUENOS AIRES

TENNIS

XXIX CAMPIONATS DE CATALUNYA

Les altres proves

DOBLE CAVALLERS SEGONA CATEGORIA: Antem 2 W. O. El de Puigmarí - De la Fuenta, i el Bertran - Segimen. Entren en semifinal Plass - Andreu, Rubio - Carbó, Puig - Crispin i Ros - P. Casanoves. Un resultat sorprenent: el de Casanoves - Ros canviat Carles - Carles, 1-6, 10-6, 6-3. Un altre resultat digno d'anotar-se, el de Puig - Crispin damunt Casanoves - Durall, 2-6, 6-1, 7-5. Xalbàrder - Vinyamata, guanyadors de Monteso - Capmany, per 6-1, 6-2, perden al seu torn contra Rubio - Carbó per 6-2, 6-3, i aquests darrers en batre Plass - Andreu, entren a la final. Per la part de baix, Puig - Crispin guanyen a Ros - P. Casanoves, per 6-8, 6-4, 6-4. La final se l'adjudiquen Puig - Tusquets amb un score de 6-1, 6-6, 11-8, que palea la gran mobilitat de la lluita i la igualtat de les forces d'ambdós equips.

DOBLE CAVALLERS, TERCERA CATEGORIA: 29 equips s'inscriuen a la prova. Antem un sol W. O.: el d'Alcover - Martínez. Es la prova del gran entusiasme. Hi ha diversos favorits. Com sempre succeeix en aquesta mena de pugnes, l'equip que s'emporta la victòria és el d'aquells que de bon començament "no compten". Partides remarcables: Mainpel - Boter contra Tusquets - Ayxelà, 6-8, 7-5, 6-4, Plass - Freixes c. Castellà, 6-8, 6-4, 5-7, 6-2; Blanch - Salvís c. Carles - Carles, 6-1, 6-8, 6-3, Blanch-Salvis c. Rafael - Cucuruy, 4-6, 7-5, 6-4, orden vitoriosament les partides els següents equips: Medir - Ferrer, Kammann - Rubio, Bial - Maristany, Rovira - Jarrigon, Carles - Carles, Julià - Rodero, Tusquets - Ayxelà, i Plass - Feixes. L'entrada a les semifinals no dona resultats competits. Quasi totes les sortides es resolen en dos "sets". La gran final acaba dos bons equips Kammann - Rubio i Plass - Feixes. El resultat dona guanyador l'equip Plass - Feixes per 3-6, 6-4, 6-4.

MIXT PRIMERA CATEGORIA: 4 inscripcions. Fabra - Boter, Maier - Riera, Gamboa - Durall i Torres - Suquer.

La senyoreta Fabra i En Boter, en guanyar a la parella Maier - Riera per 6-4, 8-5 es troben ja en plena final. Per la part inferior, Torres - Suquer baten la senyoreta Gamboa - Durall fàcilment: 6-2, 6-3.

L'única partida que proporciona una lluita agradable a l'espectador és la final. Es fan tres "sets" a gran "trent". Hom veu belles jugades i hores d'ahir, 2-6, 6-3 de la senyoreta Fabra i Boter, i s'adjudiquen així el Campionat Mixt de Catalunya.

MIXT SEGONA CATEGORIA: El nombre d'inscripcions ja és ací més important. Són 9 les parelles en lluita. Un sol "desfial", el de Sans - X. Boter. La semifinal ofereix lluites igualades en la part superior: Sria. Rife - Xalbàrder vencedors de Sria. Roselló - Puig, per 7-5, 6-7, 6-4; M. J. de Riba - Clarasó guanyadors de Ventura - Vinyamata, per 6-4, 3-6, 6-2.

En la zona inferior, en canvi, la lluita és fàcil per als guanyadors Campreciós - Castellà. La final posa davant per davant la senyoreta Rife i el Sr. Xalbàrder i "Rosario" Maier i el Sr. Aguiló. Aquestes dues parelles han eliminat fàcilment els contrincants amb "scores" contundents.

La darrera partida, molt anivellada i portada amb gran vivacitat i energia, dona el triomf a la senyoreta Rife (que és ja una jugadora ben notable amb un "driva" fort i segur), i el Sr. Xalbàrder. El resultat en xifres és: 4-6, 6-4, 8-6.

INDIVIDUAL DONES PRIMERA CATEGORIA: 4 jugadores inscrites:

Rosa Torres, Q. Witty, C. Fabra, i M. López de Lereña.

Rosa Torres guanya sense lluita a Q. Witty; el resultat és 6-0, 6-3.

Maria López de Lereña bat Carola Fabra, l'ex-campiona de Catalunya, per 6-2, 6-2. Carola Fabra, que no ha pogut retrobar l'antiga forma, s'ha deixat desbordar d'una manera inexplicable en aquesta ocasió. Esperem ben aviat noves actuacions afortunades d'aquesta admirable raqueta.

En la darrera partida, Rosa Torres, poc afortunada també i jugant amb indecisió, perd davant la guanyadora de la prova, Maria López de Lereña, per 6-3, 6-3.

INDIVIDUAL DONES SEGONA CATEGORIA: El poc nombre de participants a aquesta prova fa que l'interès de les partides decaixi. Així i tot, la semifinal dona dos resultats paradoxals: Q. Witty en vencer L. Felleiter per 6-0, 6-0 i M. Campreciós en eliminar A. Gamboa per 3-6, 6-4, 13-11.

Arriben a la final M. de Riba i Dolores Rife. És una de les partides més dures que hem presentat entre dones d'un temps ençà. Es natural que aquestes jugadores no hagin produït aquell joc pur i afiligrinat de la categoria superior, però a part de la qualitat, l'encontre revestí una importància notable i fou presenciada per un públic ben nombros, que va aplaudir engrescat els incidents del joc.

Els tres "sets" del "match" van ésser jugats a tot gas, sense reserves, i reposant la bola a tot moment.

Com hem deixat dit, va ésser una partida duríssima i emotiva de debò.

INDIVIDUAL DONES TERCERA CATEGORIA: 11 inscrites. M. de Riba, A. Gamboa, M. de Quadras, R. de Richter, M. Campreciós, M. Sans, M. J. Caralt, L. Felleiter, P. Espinós, C. Puig i M. Ventura.

Entren en semifinal M. de Riba, Richter, M. J. Caralt i Ventura. La senyoreta Richter guanya la senyoreta M. de Riba i la senyoreta Ventura guanya la senyoreta Caralt. La final dona el resultat següent: senyoreta Richter guanya la senyoreta Ventura per 6-6, 4-6, 9-7. Es molt remarcable el triomf de la senyoreta Richter i la felicitat des d'aquestes columnes per un lloable resultat.

DOBLE DAMES: Si nosaltres tinguéssim a la nostra mans els destins del tennis català, aquesta prova la faria molts anys que no figuraria en els programes. Estem cansats de dir-ho, però ho repetirem una vegada més: el doble dames dona matèria perquè hom ridiculitzi el nostre bell esport; és una prova sense pena ni glòria, que no interessa a ningú.

La deixem, doncs, sense comentar-la.

INDIVIDUAL ESCOLAR: Vet ací una prova simpàtica i jugada amb entusiasme. Hom registra 13 inscripcions.

Hi ha dos W. O. Solà, Puig, Xalbàrder i Aguiló entren en semifinal. Amb dos "sets" cada un d'ells es presenta a la final. Solà és el vencedor absolut, amb un "score" de 6-2, 6-4.

DOBLE ESCOLAR: 6 equips. Són finalistes Ros - Puig i Aguiló - Solà. Aquests darrers arriben a la final sense jugar cap partit. Ros - Puig són els guanyadors. Resultat obtingut: 6-3, 6-3.

INDIVIDUAL JUNIOR: 14 inscrites. 4 joventíssims en semifinal. 4 veritables valors del tennis jove: Ros, Castellà, Kammann i Solà.

Solà entra a la final per W. O. de Kammann; Ros hi entra en vencer Castellà per 5-8, 6-1, 7-5. El resultat de la partida final és 6-8, 6-3, 6-4.

Felicitem Ros pel resultat obtingut i diguem una vegada més que és d'aquests nous valors que esperem nous campionats gloriosos pel tennis català.

CARLES SINDREU I PONS 1933.

T. S. F.

Un assaig de radiodifusió
"espanyola"?

Un decret publicat a la "Gaceta" recentment, autoritza la implantació immediata d'estacions radiodifusores a totes les ciutats ibèriques, però limitant la seva potència a 200 wats. Es tracta d'emissores locals de poca potència, i per tant, d'un reduït radi d'acció.

Immediatament de publicat aquest decret, han estat moltes les ciutats de la Península que han presentat les seves propostes per posar una emissora pròpia i seran moltes més les que aviat ho faran, tenint en compte l'estat d'abandó en què es troba actualment la radiodifusió espanyola, que permetrà que pugui tenir vida aquestes emissores petites, que seran un reflectiment local de les ciutats o les comarques on es troben instal·lades.

Per una part, ens plau aquesta disposició del Govern de la República, perquè permet desenvolupar encara que d'una manera limitada, la radiodifusió, però per l'altra, creiem que crea un confusionalisme, perquè aviat veurem escampades per les terres ibèriques una munió de petites emissores que hauran convertit en un servei localíssim el que hauria d'ésser organitzat amb menys estacions, però de molta més potència.

Amb tot, nosaltres estem segurs que aquesta disposició no serà més que un intent, un començament de solució del problema de la radiodifusió en aquestes condicions poden obtenir-ho directament del Ministeri de la Governació de Madrid.

Cal fer present que l'Estat espanyol exigeix a aquestes emissores que s'implantïn aconseguint a aquestes disposicions, que hauran de satisfer al Govern un impost del vint per cent sobre l'import brut de la publicitat radiada. Per tant, de fet, totes aquestes emissores seran creades sota un esperit netament comercial i faran ús de l'anunci radiat per poder sobreviure.

No crec el moment oportú per parlar a fons d'aquest decret i d'aquestes petites estacions radiodifusores. Els homes del Govern de la Generalitat de Catalunya tenen una tasca molt feixuga per aconseguir i no és pas hora de crear les dificultats i conflictes, però sí vull fer remarcar que aquest decret, aquesta disposició del Govern de la República hauria d'haver-se supeditat a les resultats del traspass dels serveis de ràdio a la Generalitat.

Perquè ara ens trobem amb què es poden instal·lar a Catalunya una infinitat d'emissores, a les quals es concedirà una ona, per bé que de les denominades comuns, creant-se una sèrie d'interessos molt difícils d'harmonitzar quan el nostre Govern de Catalunya tracti de fer ús de les facultats que li atorga l'Estatut en aquesta matèria.

Ja se que l'Estat espanyol té per feble dret a donar concessions dins el nostre territori per basar-hi emissores de tota mena i de totes potències, desligades en absolut de les que pugui tenir o autoritzar la Generalitat, però precisament perquè el Govern de la República hi té dret i la Generalitat també crec que abans de publicar el decret de referència hom hauria hagut de tenir en compte els plans i els projectes que tenim els catalans per a no postergar-los amb la implantació d'uns serveis i unes concessions que ens trobem establerts a casa nostra en el moment en què volem ocupar-nos de

la nostra radiodifusió, és a dir, en el moment en què ens hem estat traspassant aquests serveis.

Perquè ara es donarà el cas que les emissores que s'implantiran a Catalunya, acollint-se a aquest decret que venim comentant, seran tributaries de l'Estat espanyol, a part dels impostos i contribucions normals, amb el del vint per cent de lurs ingressos en concepte de publicitat. I això no hauria d'ésser, perquè el que es repatri a Catalunya per tots conceptes, en matèria radiofònica, ha d'ésser pels nostres serveis, per les nostres emissores i per contribuir a l'obra d'expansió de la cultura, l'art i la música que ha d'emprendre la Generalitat tan aviat com pugui fer ús amb tota plenitud de les

quàntia necessària per a les emissores.

L'estació ambulant creua per totes les línies de la xarxa ferroviària australiana i es deté, sobretot, a les regions molt allades, a fi que els seus habitants, allunyats dels grans centres urbans, puguin gaudir dels beneficis que porta la ràdio.

RADIO ELECTRIC CLUB
Com cada any d'encà de la seva fundació, aquesta entitat organitza el seu tradicional ball de disfresses. Enguany se celebrarà a la sala del Teatre Parthenon.

S'annuncien tres valuosos premis, que seran adjudicats a les disfresses que més es distingiran per la seva originalitat i bon gust.

Per a aquest ball s'ha aconseguit la cooperació de l'Orquestra And His Boys, la qual, com ja ens té acompanyats, executarà un moderníssim programa de ballables.

Clarion Radio

98% DE PURESA DE FÓ

DISTRIBUIDOR GENERAL PER A ESPANYA
PLATO TEIXIDÓ
DIPUTACIO, 175 - 181 BARCELONA

facultat que li són assignades en l'Estatut.

Perquè, en sembla que ja és hora que ens poguem ocupar seriosament, definitivament de la radiodifusió catalana, sense aquestes ingerències forasteres.

JOAN DOMENECH I GILART

Noves
Radiofòniques

UNA EMISSORA DE RADIODIFUSIÓ AMBULANT

A Austràlia s'acaba de posar al servei públic una emissora ambulant. Un cotxe de ferrocarril ha estat transformat en Estació i en un recó d'aquest cotxe s'ha muntat la ma-

tradicionalis balls portats a terme pel R. E. C. s'han aplegat a recollir la seva invitació, les quals es poden adquirir a tots els establiments del ram i a la Consergeria de l'esmentat Teatre.

LA RADIO A EGIPTE
La primera transmissió oficial egípcia, es posarà al servei molt prompte, amb el qual la radiofonia farà la seva entrada oficial al país dels Farons.

Amb tal motiu s'ha organitzat una exposició d'articles de telegrafia sense fils, la qual se celebrarà al Caire del 10 al 25 de febrer. Donarà una vista de conjunt de quant toca a la tècnica de la radiodifusió.

En el terreny de l'exposició hi haurà una emissora de 500 watios que treballarà amb l'ona de 250 m. i servirà per demostrar els aparells receptors exposats.

AVIACIÓ

UNA ENQUESTA SOBRE L'AEROPORT

Tenint present el gran interès que la qüestió de l'Aeroport té per la ciutat de Barcelona sota tots els aspectes, i havent-se produït, entorn dels projectes confeccionats per la Comissió Municipal, diverses i contraposades opinions tècniques, la rambla, desitjosa sempre de servir els interessos de la ciutat, ha cregut convenient d'obrir una enquesta entre els elements tècnics i professionals de l'aviació catalana, per tal que del contrast dels diferents criteris pugui sortir-ne l'obra que Barcelona necessita.

La pròxima setmana començarem a publicar les respostes rebudes.

El rècord de distància, batut

El formidable vol dels anglesos
Gayford i Nicholetts

L'esdeveniment de la setmana passada, amb la presentació dels projectes d'Aeroport, ens permeté donar compte als nostres lectors d'aquest fantàstic vol realitzat pels aviadors militars anglesos Gayford i Nicholetts que, a bord del monopla "Fairley-Napier", realitzaren el salt formidable de Londres a Walfish-Bay, al sud d'Àfrica.

El rècord anterior pertanyia als americans Boardman i Bolando, que l'any 1931 volaren des de Nova York a Constantinoble. Aquest vol dels americans el considerem molt més difícil que el realitzat ara pels anglesos, tota vegada que els americans volaren per damunt de l'Atlàntic amb un aparell terrestre, i els anglesos sempre — o gairebé sempre — han volat per damunt de terra ferma.

En el seu vol de 1931, Boardman i Bolando aconseguiren una marca de 2.005 quilòmetres. Gayford i Nicholetts han aconseguit ultrapassar aquesta marca de 527 quilòmetres i han volat 8.592 quilòmetres.

Com ja hem dit, l'avió que ha batut el rècord és un "Fairley-Napier", tipus d'avió que els anglesos hi han tingut una confiança il·limitada, amb tot i que els resultats que obtingueren en anteriors temptatives no havien reeixit del tot: els anglesos, però, són tossuts i no hi ha res a fer quan posen la banya en un forat. El rècord, doncs, ha estat batut amb l'avió projectat ja fa anys per a aconseguir aquesta victòria.

El "Fairley" el van batejar amb el nom de "Mistery". Aquest nom sembla que li fou assignat degut a que la preparació del vol i de l'avió van mantenir-se en el més gran secret. Anava proveït d'un dispositiu especial de comandament automàtic, dispositiu que permet que els pilots descansin gairebé tot el viatge, podent dedicar-se al control del motor i dels aparells d'a bord. En aquest cas l'aparell automàtic no va rutllar gaire bé, tota vegada que la nit abans d'acabar el viatge va deixar de funcionar i els aviadors tingueren de prendre novament el comandament de l'aeronau; en el moment que la fatiga ja començava a dominar-los.

El propòsit dels aviadors en sortir de Londres era arribar fins a la ciutat d'El Cap, a l'extrem sud de l'Àfrica, però degut als vents contraris que trobaren en bona part del trajecte, l'essència començà a escassejar-los i no els tóca altre recurs que prendre terra a Walfish-Bay. Després d'haver sobrevolat aquest territori, el "Mistery" es trobà volat d'una tempesta i abans de córrer el

Trajecte recorregut pel "Fairley-Napier" de Gayford i Nicholetts

La distància que els separava d'El Cap era de 400 quilòmetres, per tant, d'haver-se entossudit, a seguir camí endavant, s'haurien trobat forçats a prendre terra Déu sap en quines condicions.

Els francesos Bossoutrot i Rossi, davant l'èxit dels anglesos volgueren sortir tot seguit per tal d'atacar aquest rècord de distància, i escolliren el trajecte Istres-Buenos Aires. Per dificultats observades durant el vol hagueren de prendre terra a Casablanca. Duen que no se'n han desdit i que ben aviat tornaran a provar fortuna.

No és per sistema que ens agrada tirar aigua al vi, però ens sembla que no serà pas amb el "Joseph-Le Brix" que serà batut el rècord de distància.

Mollison, amb la seva "Puss-Moth", ha realitzat el magnífic vol Londres-Amèrica del Sud, amb essels. Mollison, "historial del qual és prou conegut, des de fa un quant temps realitza oposicions a engreixador de peixos: el volar 4.000 quilòmetres per damunt de l'Atlàntic amb una avioneta, per ara, i per molts anys encara, serà una temeritat, i meritat que no resol res, com no sigui demostrar que al món encara hi ha qui per un boc de glòria es juga la vida a cara o creu.

SPRINT

Exide

Els acumuladors de més fama :: Recanvis de totes menes per a la part elèctrica dels autos

Reparacions garantides - Autotracció Elèctrica, S. A.

Moià, 618 (Aribau - Diagonal) - Telèfon núm. 77420

L'Aeronàutic Club Sant Andreu

El propòsit dels aviadors en sortir de Londres era arribar fins a la ciutat d'El Cap, a l'extrem sud de l'Àfrica, però degut als vents contraris que trobaren en bona part del trajecte, l'essència començà a escassejar-los i no els tóca altre recurs que prendre terra a Walfish-Bay. Després d'haver sobrevolat aquest territori, el "Mistery" es trobà volat d'una tempesta i abans de córrer el

Foran aprovats tots els assumptes del dia i es procedí a la renovació del Consell Directiu en aquesta forma:

President, Francesc Puig Colom, vice-president, Joan Albert Estrader;

secretari, Isidre Sirvent Sirvent; tresorer, Isidre Sirvent Sirvent; tresorer, Laureà Escoriquella Iranzo; vocals: Jaume Renard Homedes i Pere Ballarda Villalonga.

Aquest Consell està dividit en dues Comissions anomenades Comissió d'Aeronàutica i Comissió de Règim Interior.

També es procedí a nomenar un delegat general del Club, el qual recaigué en el senyor Francesc Puig Colom.

Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tel. 31506
BARCELONA

secretari, Isidre Sirvent Sirvent; tresorer, Isidre Sirvent Sirvent; tresorer, Laureà Escoriquella Iranzo; vocals: Jaume Renard Homedes i Pere Ballarda Villalonga.

Aquest Consell està dividit en dues Comissions anomenades Comissió d'Aeronàutica i Comissió de Règim Interior.

També es procedí a nomenar un delegat general del Club, el qual recaigué en el senyor Francesc Puig Colom.

xafarderies

per hora

Sr. President de la Comissió de Foment: (Seria possible que la Companyia de Tramvies arreglés les entrades del carrer de Fontanella, que estan intrasmissibles?)

Ens diuen que dintre pocs dies, el Sr. Pellu surt cap a França per passar el "brevet" de pilot aviador, la qual cosa ens plau de comunicar als seus "radio-escutxas".

Escoltem, senyor president de la Comissió de Circulació: Vos heu prohibit l'estacionament de vehicles a la Rambla, però es dona el cas que davant d'un establiment de la Rambla dels Estudis se situa cada dia un "guerru" muntant un cavall blanc, que es passa hores i hores obstruint la circulació. Ja sabem que es tracta de la propaganda que realitza una casa, però com que la llei ha d'ésser igual per a tothom, esperem que els guàrdies li plantin aquelles targetes que diuen:

"Heu estat multat..."

Són les mateixes targetes que nosaltres, els automobilistes, ja ens sabem de memòria.

Per fi s'arrangen les calçades que eren foradades; els automobilistes estan més contents; la Companyia general d'Automòbils urbans encara no posa neumàtics, i dintre poc ja hi tornarem a ésser.

MOTORISME

XVIII prova per equips del Moto Club de Catalunya

Ahir es va córrer la XVIII prova per equips que organitza anualment el Moto Club de Catalunya.

A partir de les set del matí, començaren a donar-se a la Plaça de Tetuan les sortides als equips inscrits per a la XVIII prova per equips, deixant de presentar-se solament l'equip blanc-blau, del Moto Club d'Aragó, i integrant Borras el número 32 de l'equip blau, en lloc de Broto, i Marqués s'arranglè en l'equip vermell, amb el número 43, en lloc d'Hos-tench.

S'establí un control secret, als voltants de Can Massana, a càrrec del senyor Yum; un altre, a Quetol, a càrrec del senyor Dalfó; un altre de fix, a Montblanc, a càrrec del senyor Antonietti; un altre, al cim de Prades, a càrrec del senyor Forcadà; no molt lluny, a les Villes, un altre a càrrec del senyor Cardellach; un altre en el descens, a Riudecols, muntat pel senyor Forcadà, no situant-se ja cap altra inspecció secreta fins al final de la primera etapa, que era Tarragona.

CLASSIFICACIÓ OFICIAL

1. Copa d'argent

Equip vermell, 8 m. 28 s.:

Portos, moto Ariel, 600 c. c.

Fau Saguer, id. Norton, 500 c. c.

Carles Marqués, id. Velocette, 350 c. c.

Miquel Soler, automòbil Ford, 3000 c. c.

2. Medalla d'or

Equip blau, 25 m. 05 s.

Nikistak Joan, motocicleta B. S. A., 500 c. c.

Eliet Borras, id. Norton, 350 c. c.

Josep Maria Ribes, automòbil Lancia, 1900 c. c.

Antoni Blada, id. Ford, 3000 c. c.

3. Medalles d'argent

Equip blau, 41 m. 45 s.:

Josep Carbonell, id. A. J. S., 500 c. c.

Antoni Solano, automòbil Morris, 1100 c. c.

Joan Raig, id. Austin, 1100 c. c.

4. Medalles d'argent

Equip, vend-blanc (tres concursants), 1 h. 37 m. 12 s.:

Sigridor, motocicleta Rudge, 500 c. c.

Fau Aleria, id. Scott, 500 c. c.

F. Nauclon, automòbil Amicar, 1100 c. c.

5. Medalles de cúruu

Equip vermell-blanc (dos concursants), 54 m. 50 s.:

Omega, motocicleta B. S. A., 350 c. c.

Marwin, id. Ariel, 600 c. c.

...d'encà de l'abstenció de les matèries primes (minerals, carbons, fustes, etc.) fins al seu acabament, deu famílies es lliuren anyalment de l'atur forçós per cada automòbil que es fabrica a Espanya, i si aquest cotxe, per la seva concepció, per la seva qualitat i pel seu resultat és superior als que poden adquirir pel mateix preu a la indústria estrangera.

PER QUE NO COMPREGU COTXES N'CIÓN LS.

tenint present que, ultra assegurar el treball als nostres obrers,

DEFENSEU L'ECONOMIA NACIONAL?

No fometeu sense cap profit l'exportació de capitals. Protegint la nostra indústria treballem per la Pàtria. Compru cotxes, òmnibus, camions i motors de producció nacional

Hispano-Suiza

que justifica novament la seva fama llançant al mercat el nou

OMN BUS 6 CILINDRES - 100 C.V.

Nova Junta de l'Automobil Club de Catalunya

En la darrera Assemblea quedà elegida la Junta següent:

President, Josep Sunyol i Garriga; Comissió de Govern Interior: President, Josep M. Casanoves; tresorer, Artur Inglada; vocal, Joan Romagosa.

Comissió de Foment: President, Salvi Iborra; vocals: Damià Ribes, Baltasar Fiol, Manuel Bertrand.

Comissió Esportiva: President, Francesc Quintana; vocals: Magi Matheu, Amat Casajona, Andreu Bresca, Gaietà Alegre, Joan Serra Coma i Manuel F. Creus; secretari general, P. Nicolau.

Hora d'estiu

L'Automobil Club de Catalunya s'ha dirigit a l'Excm. Sr. President del Consell de Ministres pregant l'adopció de l'hora d'estiu, en la següent forma:

"Excelentísim Sr. Presidente Consejo Ministros, Madrid. - Automòbil Club Catalunya ruego V. E. ponga Gobierno adopción hora verano siguiendo ejemplo todas naciones rigense por hora Europa occidental inmedia que dejando aparte economía para todos consumidores y unificación horario con gran número naciones favorece desarrollo turismo y facilita comunicaciones internacionales sin complicaciones horarias, confiando se dignará atender esta petición anticipale agradeciendo y saludale atentamente el presidente, José Sunyol Garriga."

OBITUARI

Ha mort el jove Pau Vachier i Pallé, germà del regidor de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume, al qual, així com a la seva distingida família, donem amb tant trista ocasió la seguretat del nostre més sincer condol.

LA DOLOROSA

per Ricard Mayral. - Demà, tardar: TALISMAN i DONA LUISA FERNANDA, VIUDA DE MORENO. NIT: QUIN SEIJA MI NOVIO i DON GIL DE ALCALA. - Es despacha a Comptaduria.

CINEMES

COLISEUM

Avui, nit, a les 10: ESTRENA del vodevil alegre i estimulants.

El marido de mi novia

dialogat en espanyol. Intèrprets: Marie Glory i Ferrand Gravy.

FANTASIO

Avui, nit, a les 10: ESTRENA: Lili Dagover, Otto Gebühr, Hans Sturwe en

La bailarina Sans Souci

DIBUJOS :: REVISTA

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9:45: REVISTA La maravillosa producció Borrachera de nieve

Willy Frits i Lillian Haind en

El príncipe de Arkadia

Demà, nit, a les 9:45, sessió patrocinada per l'Agrupació Excursionista de Catalunya.

PUBLI-CINEMA

Passeig de Gràcia, 57 - Telèfon 79681

Avui, dilluns, sessió continua de 3 a 8:30 i de 10 a 12. Butaca, 1 pesseta: REPORTATGES: "FUTURAC" - NOTICIAI FIX i la catifa màgica PARIS.

A honor de l'esquadra i col·lita anglesa, hom projectarà THE KING'S A-MADA. A. Fox Magis Carpet.

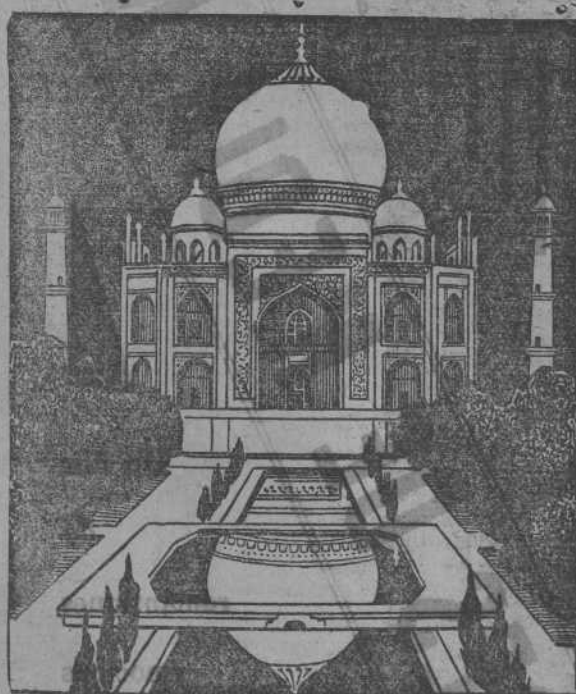
SALONS CINÈS

TIVOLI: Avui, 9:45 nit: EL HORADO OESTE, per George O'Brien; TERESITA, per Janet Gaynor.

FEMINA: Avui, dilluns, 10 nit: LOS AMOS DE PRESIDIO, per Best Wheeler; AMIGOS O RIVALES, per Adolphe Menjou.

CAPITOL: Avui, 9:45 nit: TAXI per Loretta Young; SED DE ESCANDALOS, per Edward G. Robinson.

CATALUNYA: Avui, dilluns, 10 nit: UN PERRO CON PUPILA, per René Lefèvre.

Com un mirall

reflexa l'aigua tranquil·la la meravella arquitectònica del Taj Mahal.

Amb la mateixa fidelitat els receptors FADA reproduïen les meravelles musicals dels grans mestres amb els seus nous altaveus electrodinàmics d'acció múltiple

Recordeu sempre que el receptor de millor to, és

FADA
Radio

Distribuidors Generals per a Espanya:

Anglo-Española de Electricidad, S. A.

BARCELONA - Exposició: Pelayo, 12